

WYROK

I. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Stolarek

Protokolant: Aneta Kaczyńska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań – Grunwald w Poznaniu ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 10.04.2017, 15.05.2017r., 6.07.2017r., 31.08.2017r., 9.11.2017r., 18.12.2017r., 29.01.2017r

sprawy:

W. A. (1)

córki E. i J. z domu B.

urodzonej (...) w D.

oskarżonej o to, że

I. W dniu 12 maja 2016 roku w P. wykorzystując dane osobowe E. K. (1), bez jej wiedzy i zgody, posłużyła się utraconym dokumentem w postaci dowodu osobistego o nr: A. (...) wydanego na nazwisko E. K. (1), przy złożeniu wniosku o pożyczkę w (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., czym usiłowała doprowadzić firmę pożyczkową (...) sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.000,00 złotych, poprzez wprowadzenie w błąd co do tożsamości osoby składającej wniosek o pożyczkę przedkładając jednocześnie podrobione zaświadczenie o wysokości zarobków z dnia 10 maja 2016 roku, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na reakcję pracowników (...)

tj. przestępstwo z art. 297§1 k.k. i art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. i art. 275§1 k.k. w zw. z art. 11§1 k.k.

II. w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem w dniach 22 czerwca, 27 lipca oraz 1 października 2015 roku w P., wykorzystując dane osobowe E. K. (1), bez jej wiedzy i zgody posłużyła się utraconym dokumentem w postaci dowodu osobistego o nr: A. (...) wydanego na nazwisko E. K. (1), przy złożeniu wniosku o pożyczkę w (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., po czym zawarła analogicznie pożyczki o nr: (...) na kwotę 1.600,00 złotych, (...) na kwotę 2.600,00 złotych których dokonała spłaty oraz (...) na kwotę 3.000,00 złotych, której nie spłaciła w wyznaczonym terminie czym doprowadziła firmę pożyczkową (...) sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.000,00 złotych, poprzez wprowadzenie w błąd co do tożsamości osoby zawierającej umowy

tj. o przestępstwo z art. 286§1 k.k. i art. 190a §2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k

III. w dniu 3 lutego 2016 roku w P. wykorzystując dane osobowe E. K. (1), bez jej wiedzy i zgody, posłużyła się jej danymi osobowymi przy złożeniu wniosku o pożyczkę nr : (...) w (...) S.A. z siedzibą w W., a następnie w dniu 8 lutego 2016 roku posłużyła się utraconym dokumentem w postaci dowodu osobistego o nr: A. (...) wydanego na nazwisko E. K. (1), przy podpisaniu umowy pożyczki z (...) S.A., czym doprowadziła firmę pożyczkową do

niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.890,21 złotych poprzez wprowadzenie w błąd co do tożsamości osoby zawierającej umowę

tj. o przestępstwo z art. 286§1 k.k. i art. 190a§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

IV. w dniu 19 sierpnia 2015 roku w P. wykorzystując dane osobowe E. K. (1), bez jej wiedzy i zgody, posłużyła się utraconym dokumentem tożsamości w postaci dowodu osobistego o nr: A. (...) wydanego na nazwisko E. K. (1) przy złożeniu wniosku o pożyczkę nr (...) w (...) z siedzibą w J., a następnie przy podpisywaniu jej poprzez wprowadzenie w błąd co do tożsamości osoby zawierającej umowę pożyczki przedkładając jednocześnie podrobione zaświadczenie o wysokości zarobków z dnia 18 sierpnia 2015 roku, po otrzymaniu pożyczki w kwocie 65.000,00 złotych spłaciła ją w całości

tj. o przestępstwo z art. 297§1 k.k. i art. 286§ k.k. i art. 275§ k.k. w zw. z art.11§2 kk

V. w dniu 3 września 2015 roku przy ul. (...) w P. w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, posłużyła się dokumentem w postaci dowodu osobistego, seria i nr A. (...), stwierdzającym tożsamość innej osoby, tj. E. K. (1) i podpisała się na umowie pożyczki ratalnej nr (...) imieniem i nazwiskiem (...) w miejscu wyznaczonym na podpis pożyczkobiorcy, wprowadzając tym samym w błąd pracownika (...) sp. z o.o. co do tożsamości osoby zawierającej kredyt, czym doprowadziła (...) sp. zo.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielenie jej pożyczki w kwocie 2.500 zł, czym działała na szkodę (...) sp. z o.o. i E. K. (1)

tj. o czyn z art. 286§1 k.k. i 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

VI. w dniu 9 września 2015 roku przy ul. (...) w P. w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania dla siebie pożyczki, po uprzednim podrobieniu w całości, w celu użycia za autentyczne, zaświadczenia dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania pożyczki, tj. o zatrudnieniu i osiąganych zarobkach E. K. (1) w firmie (...) S.A.", przedłożyła je wraz z dowodem osobistym, seria i nr A. (...), stwierdzającym tożsamość innej osoby, tj. E. K. (1) oraz podpisała się na umowie kredytowej nr (...) imieniem i nazwiskiem (...) w miejscu wyznaczonym na podpis pożyczkobiorcy i wprowadziła w błąd uprawnionego do zawarcia umowy kredytowej pracownika (...) Bank (...) S.A. w P., co do okresu zatrudnienia i osiąganych dochodów oraz tożsamości osoby zawierającej kredyt, doprowadzając Bank (...) Spółka Akcyjna do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielenie jej kredytu w kwocie 81 414, 14 zł, czym działała na szkodę wyżej wymienionego banku (...)

tj. o czyn z art. 286§1 k.k. i 297§1 k.k. i 270§1 k.k. i 275§k.k. w zw. z art. 11§ 2 k.k.

VII . w dniu 24 września 2015 roku przy ul. 5 stycznia 31 w W. w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania dla siebie pożyczki, po uprzednim podrobieniu w całości, w celu użycia za autentyczne, zaświadczenia dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania pożyczki, tj. o zatrudnieniu i osiąganych zarobkach E. K. (1) w firmie (...) S.A.", przedłożyła je wraz z dowodem osobistym seria i numer A. (...), stwierdzającym tożsamość innej osoby tj. E. K. (1) oraz podpisała się na umowie pożyczki nr (...) imieniem i nazwiskiem (...) w miejscu wyznaczonym na podpis pożyczkobiorcy i wprowadziła w błąd uprawnionego do zawarcia umowy kredytowej pracownika Oddziału 1 Banku (...) S.A., co do okresu zatrudnienia i osiąganych dochodów oraz tożsamości osoby zawierającej kredyt, doprowadzając (...) Kasy Oszczędnościowej Bank (...) Spółka Akcyjna do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielenie jej pożyczki w kwocie 8. 379, 30 zł, czym działała na szkodę wyżej wymienionego banku (...)

tj. o czyn z art. 286§1 k.k i 297 §1 k.k. i 270§1 k.k. i 275§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

VIII. w dniu 21 października 2015 roku przy ul. (...) w P. w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania dla siebie pożyczki, po uprzednim podrobieniu w całości, w celu użycia za autentyczne, oświadczenia dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania pożyczki, tj. o zatrudnieniu i dochodzie E. K. (1) w firmie (...) S.A.", przedłożyła je wraz z dowodem osobistym, seria i nr (...), stwierdzającym tożsamość innej osoby,

tj. emilii K. oraz podpisała się na wnioskach o pożyczkę i na umowie pożyczki nr (...) imieniem i nazwiskiem (...) w miejscu wyznaczonym na podpis pożyczkobiorcy i wprowadziła w błąd uprawnionego do zawarcia umowy pożyczki pracownika Oddziału (...), co do okresu zatrudnienia i osiąganych dochodów oraz tożsamości osoby zawierającej pożyczkę, doprowadzając Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową im. F. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielenie jej pożyczki w kwocie 41 000 zł, czym działała na szkodę (...)

tj. o czyn z art. 286§1 k.k. i 297§1 k.k. i 270§1 kk i 275§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

IX. w dniu 6 maja 2016 roku w P. w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, posłużyła się dokumentem w postaci dowodu osobistego, seria i nr A. (...), stwierdzającym tożsamość innej osoby, tj. emilii K. i podpisała się na umowie pożyczki ratalnej nr (...) imieniem i nazwiskiem (...) w miejscu wyznaczonym na podpis pożyczkobiorcy, wprowadzając tym samym w błąd pracownika (...) sp. z o.o. co do tożsamości osoby zawierającej pożyczkę, czym doprowadziła (...) sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielenie jej pożyczki w kwocie 2.700 zł, czym działała na szkodę (...) sp. z o.o. i E. K. (1)

tj. o czyn z art. 286§1 k.k. i 270§1 k.k. i 275§1 k.k. w zw. z art. 11§ 2k.k.

1. oskarżoną **W. A. (2)** uznaje za winną tego, że działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, popełniła następujące czyny:

- w dniu 12 maja 2016 roku w P. posługując się dokumentem w postaci dowodu osobistego o nr: A. (...) wydanego na nazwisko E. K. (1) i podpisując się jej imieniem i nazwiskiem, przy złożeniu wniosku o pożyczkę w (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., usiłowała doprowadzić firmę pożyczkową (...) sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.000,00 złotych, poprzez wprowadzenie w błąd co do tożsamości osoby składającej wniosek o pożyczkę przedkładając jednocześnie podrobione zaświadczenie o wysokości zarobków z dnia 10 maja 2016 roku, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na reakcję pracowników (...)

tj. przestępstwa z art. 297§1 k.k. i z art.270§1 kk i art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k.275§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

- w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem w dniach 22 czerwca, 27 lipca oraz 1 października 2015 roku w P., wykorzystując dane osobowe E. K. (1), przy złożeniu wniosku o pożyczkę w (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., po czym zawarła analogicznie pożyczki o nr: (...) na kwotę 1.600,00 złotych, (...) na kwotę 1.600, 00 złotych których dokonała spłaty oraz (...) na kwotę 3.000,00 złotych (1.600 zł kwoty podstawowej+1.400 kwoty dodatkowej), której nie spłaciła w wyznaczonym terminie czym doprowadziła firmę pożyczkową (...) sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6.200,00 złotych, poprzez wprowadzenie w błąd co do tożsamości osoby zawierającej umowy

tj. przestępstwa z art. 286§1 k.k.

- w dniu 3 lutego 2016 roku w P. posłużyła się danymi osobowymi E. K. (2) przy złożeniu wniosku o pożyczkę nr : (...) w (...) S.A. z siedzibą w W., a następnie w dniu 8 lutego 2016 roku posłużyła się dokumentem w postaci dowodu osobistego o nr: A. (...) wydanego na nazwisko E. K. (1) przy zawarciu umowy pożyczki z (...) S.A., czym doprowadziła firmę pożyczkową do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.890,21 złotych poprzez wprowadzenie w błąd co do tożsamości osoby zawierającej umowę

tj. przestępstwa z art. 286§1 k.k.

- w dniu 19 sierpnia 2015 roku w P., posługując się danymi osobowymi E. K. (1) oraz jej dokumentem tożsamości w postaci dowodu osobistego o nr: A. (...) wydanego na nazwisko E. K. (1), podpisała się jej imieniem i nazwiskiem przy złożeniu wniosku o pożyczkę nr (...) w (...) z siedzibą w J., a następnie przy zawarciu umowy, poprzez wprowadzenie w błąd co do tożsamości osoby zawarła umowę pożyczki, przedkładając jednocześnie podrobione

zaświadczenie o wysokości zarobków z dnia 18 sierpnia 2015 roku, którą to pożyczkę w kwocie 65.000,00 złotych spłaciła ją w całości

tj. przestępstwa z art. 297§1 k.k. i z ar.270§1 kk i art.275§1 kk i art. 286§ k.k. w zw. z art.11§2 kk

- w dniu 3 września 2015 roku przy ul. (...) w P. w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, posłużyła się dokumentem w postaci dowodu osobistego, seria i nr A (...), stwierdzającym tożsamość innej osoby, tj. E. K. (1) i podpisała się na umowie pożyczki ratalnej nr (...) imieniem i nazwiskiem (...) w miejscu wyznaczonym na podpis pożyczkobiorcy, wprowadzając tym samym w błąd pracownika (...) sp. z o.o. co do tożsamości osoby zawierającej kredyt, czym doprowadziła (...) sp. zo.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielenie jej pożyczki w kwocie 2.500 zł, czym działała na szkodę (...) sp. z o.o. i

tj. przestępstwa z art. 286§1 k.k. i 270§1 k.k. i art.275§1 kk w zw. z art. 11§2 k.k

- w dniu 9 września 2015 roku przy ul. (...) w P. w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania pożyczki, po uprzednim podrobieniu w całości, w celu użycia za autentyczne, zaświadczenia dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania pożyczki, tj. o zatrudnieniu i osiąganych zarobkach E. K. (1) w firmie (...) S.A.”, przedłożyła je wraz z dowodem osobistym, seria i nr A (...), stwierdzającym tożsamość innej osoby, tj. E. K. (1) oraz podpisała się na umowie kredytowej nr (...) imieniem i nazwiskiem (...) w miejscu wyznaczonym na podpis pożyczkobiorcy i wprowadziła w błąd uprawnionego do zawarcia umowy kredytowej pracownika (...) Bank (...) S.A. w P., co do okresu zatrudnienia i osiąganych dochodów oraz tożsamości osoby zawierającej kredyt, doprowadzając Bank (...) Spółka Akcyjna do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielenie jej kredytu w kwocie 81.414, 14 zł, czym działała na szkodę wyżej wymienionego banku

tj. przestępstwa z art. 286§1 k.k. i 297§1 k.k. i 270§1 k.k. i 275§k.k. w zw. z art. 11§ 2 k.k.

- w dniu 24 września 2015 roku przy ul. 5 stycznia 31 w W. w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania pożyczki, po uprzednim podrobieniu w całości, w celu użycia za autentyczne, zaświadczenia dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania pożyczki, tj. o zatrudnieniu i osiąganych zarobkach E. K. (1) w firmie (...) S.A.”, przedłożyła je wraz z dowodem osobistym seria i numer A. (...), stwierdzającym tożsamość innej osoby tj. E. K. (1) oraz podpisała się na umowie pożyczki nr (...) imieniem i nazwiskiem (...) w miejscu wyznaczonym na podpis pożyczkobiorcy i wprowadziła w błąd uprawnionego do zawarcia umowy kredytowej pracownika Oddziału 1 Banku (...) S.A., co do okresu zatrudnienia i osiąganych dochodów oraz tożsamości osoby zawierającej kredyt, doprowadzając (...) Kasy Oszczędnościowej Bank (...) Spółka Akcyjna do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielenie jej pożyczki w kwocie 8.379,30 zł, czym działała na szkodę wyżej wymienionego banku

tj. przestępstwa z art. 286§1 k.k i 297 §1 k.k. i 270§1 k.k. i 275§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

- w dniu 21 października 2015 roku przy ul. (...) w P. w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania pożyczki, po uprzednim podrobieniu w całości, w celu użycia za autentyczne, oświadczenia dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania pożyczki, tj. o zatrudnieniu i dochodzie E. K. (1) w firmie (...) S.A.”, przedłożyła je wraz z dowodem osobistym, seria i nr (...), stwierdzającym tożsamość innej osoby, tj. E. K. (1) oraz podpisała się na wnioskach o pożyczkę i na umowie pożyczki nr (...) imieniem i nazwiskiem (...) w miejscu wyznaczonym na podpis pożyczkobiorcy i wprowadziła w błąd uprawnionego do zawarcia umowy pożyczki pracownika Oddziału (...), co do okresu zatrudnienia i osiąganych dochodów oraz tożsamości osoby zawierającej pożyczkę, doprowadzając Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową im. F. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielenie jej pożyczki w kwocie 41 000 zł, czym działała na szkodę (...)

tj. przestępstwa z art. 286§1 k.k. i 297§1 k.k. i 270§1 kk i 275§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

- w dniu 6 maja 2016 roku w P. w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, posłużyła się dokumentem w postaci dowodu osobistego, seria i nr A. (...), stwierdzającym tożsamość innej osoby, tj. E. K. (1) i podpisała się na umowie pożyczki ratalnej nr (...) imieniem i nazwiskiem (...) w miejscu wyznaczonym na podpis pożyczkobiorcy, wprowadzając tym samym w błąd pracownika (...) sp. z o.o. co do tożsamości osoby zawierającej pożyczkę, czym usiłowała doprowadzić (...) sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielenie jej pożyczki w kwocie 2.700 zł, czym działała na szkodę (...) sp. z o.o., jednakże zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na reakcję pracowników,

tj. przestępstwa z art.13§1 kk w zw. z art. 286§1 k.k. i 270§1 k.k. i 275§1 k.k. w zw. z art. 11§ 2k.k.,

przyjmując, że przestępstwa te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91§ 1 k.k. i za to te na podstawie art. 286§1 k.k. i art.34§1 i 2 kk w zw. z art.11§3 kk w zw. z art. 91§1 k.k. i 37b k.k. wymierza jej karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 2 (dwóch) lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

2. na podstawie art. 46§1 k.k. zobowiązuje oskarżoną W. A. (2) do naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- (...) sp. z o.o. kwoty 3.000 zł (trzech tysięcy złotych),
- (...) sp. z o.o. kwoty 2500 zł (dwa tysiące pięćset złotych),
- Bank (...) Spółka Akcyjna kwoty 81 414, 14 zł (osiemdziesiąt jeden tysięcy czterysta czternaście złotych i czternaście groszy),
- Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytową im. F. S. w kwocie 41.000 zł (czterdzieści jeden tysięcy złotych).

3. na podstawie art.624§1 kpk zwalnia oskarżoną w całości od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów procesu i nie wymierza jej opłaty.

SSR Katarzyna Stolarek

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 lutego 2015 roku E. K. (1) zgłosiła w Urzędzie Miasta i Gminy R. utratę dokumentu tożsamości w postaci dowodu osobistego nr (...) wskazując przy tym, że nie potrafi jednoznacznie wskazać, czy dokument ten zgubiła, czy utraciła go w wyniku kradzieży. Następnie zgłoszony jako utracony dowód osobisty E. K. (1) przekazała dobrowolnie oskarżonej, którą namówiła na to, aby podając się za nią, zawierała umowy pożyczek na podstawie sfałszowanych zaświadczeń, obiecując w zamian 10 – 20 procent od wypłaconych kwot. Przekonywała ją, że ma ciężką sytuację materialną i rodzinną i że mąż w żadnym razie nie może się dowiedzieć o tych pożyczkach. Oskarżona motywowana chęcią zarobku zgodziła się na taką współpracę. Instruowana przez E. K. składała kolejne wnioski o pożyczki, posługując się jej dowodem osobistym i jej danymi oraz przygotowanymi przez nią dokumentami. Dokumentację dot. pożyczek następnie przekazywała E. K. (1), która często przychodziła do jej miejsca zamieszkania. E. K. (1) obiecała spłacać przedmiotowe pożyczki. Przed każdym pójściem do banku dawała jej też „tabletki uspokajające” na „nerwy” Po pierwszych kilku pożyczkach E. K. (3) zaczęła szantażować oskarżoną, że jeśli się z tego wycofa to zawiadomi Policję. Cały czas przekonywała ją również, iż ma wszystko wziąć na siebie bo inaczej „pójdzie siedzieć”. Oferowała jej nawet , już po zatrzymaniu w dniu 12.05r2016r. 10.000 zł „jeśli weźmie wszystko na siebie” na co wstępnie oskarżona się zgodziła.

W dniu 28 maja 2015 roku w Agencji (...) S.A. nr (...), mieszczącej się przy ul. (...) w W. uruchomiono rachunek bankowy nr (...) na dane E. K. (1), legitymującej się dowodem osobistym nr (...), jako adres do korespondencji podając adres zamieszkania J. D. – matki oskarżonej.

W dniu 19 sierpnia 2015 roku oskarżona podając się za E. K. (1), posługując się jej danymi osobowymi i dowodem osobistym nr (...) wydanym na jej nazwisko złożyła w (...) wniosek o udzielenie pożyczki w kwocie 65.000,00 złotych z okresem spłaty wynoszącym 96 miesięcy. Oskarżona przedłożyła także podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) S.A. z siedzibą w R. z dnia 18 sierpnia 2015 roku, podpisane przez M. L.. W tym samym dniu, tj. 19 sierpnia 2015 roku (...) udzielił oskarżonej pożyczki (nr (...)) w ww. kwocie, przelewając część środków pieniężnych w kwocie 31.489,18 złotych na rachunek bankowy prowadzony w banku (...) mając tym samym pokryć inne zobowiązania oskarżonej, a pozostałą kwotę wypłacono oskarżonej gotówką w placówce (...). Oskarżona uregulowała wynikające z umowy pożyczki zobowiązanie w całości, dokonując w dniu 11 września 2011 roku jednorazowej wpłaty z rachunku bankowego nr (...).

Kolejną umowę pożyczki oskarżona zawarła w dniu 3 września 2015 roku z firmą (...) sp. z o.o. na kwotę 2.500,00 złotych (umowa nr (...)). Aby tego dokonać W. A. (3), podając się za E. K. (1), przedłożyła wystawiony na to nazwisko dowód osobisty nr (...), a ponadto na umowie pożyczki złożyła podpis jako E. K. (1), fałszując go tym samym, tak by nie wzbudzić podejrzeń pracowników ww. firmy. Oskarżona otrzymała wynikającą z zawartej umowy kwotę pożyczki, jednakże mimo upływu terminu do jej spłaty, do dnia wyrokowania nie została ona zapłacona.

W dniu 9 września 2015 roku oskarżona posługując się danymi osobowymi E. K. (1), wystawionym na nią dowodem osobistym nr (...), zawarła z Bankiem (...) Spółka Akcyjna umowę kredytową (nr (...)) w wysokości 81.414,14 złotych. Zgodnie z ww. umową część środków, w wysokości 65.000,00 złotych przekazana została przelewem na rachunek numer (...) na spłatę dotychczas zaciągniętych przez oskarżoną zobowiązań, natomiast pozostała kwota, tj. 15.6000,00 złotych przekazana została przelewem na rachunek bankowy nr (...). Kredyt nie został spłacony.

W dniu 24 września 2015 roku oskarżona w celu zawarcia kolejnej umowy udała się do Oddziału 1 Banku (...) S.A. w W., mieszczącego się przy ul. (...), Na miejscu zawarła umowę pożyczki gotówkowej na kwotę 8.379,30 złotych, w tym celu posługując się danymi osobowymi E. K. (1) oraz dowodem osobistym wystawionym na to nazwisko o nr (...). Ponadto oskarżona przedłożyła podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach, podając tym samym nieprawdziwe informacje na temat okresu zatrudnienia i wysokości wynagrodzenia, w miejscu przeznaczonym na podpis pracodawcy widniało nazwisko M. L.. Uzyskane środki oskarżona tego samego dnia przeznaczyła na spłacenie zaciągniętych wcześniej zobowiązań, i tak: kwotę 2.958,00 złotych przekazała na rachunek bankowy (...) tytułem spłaty zaciągniętej w firmie (...) sp. z o.o. pożyczki nr (...), następnie kwotę 3.268,00 złotych przekazała na rachunek bankowy nr (...) tytułem spłaty zaciągniętej w banku (...) S.A. pożyczki nr (...). Pozostałe środki w wysokości 1.400,00 złotych przekazano na rachunek bankowy wskazany przez oskarżoną podczas zawierania umowy pożyczki, tj. rachunek nr (...). Tego samego dnia o godzinie 16:25 ww. środki w wysokości 1.400,00 złotych wypłacone zostały za pomocą przypisanej do konta karty bankomatowej, w bankomacie Banku (...) S.A. mieszczącym się w R. przy ul. (...). D. 1. Pieniądze wypłaciła oskarżona za pomocy karty otrzymanej od E. K. (2). Pożyczka nie została spłacona. Pokrzywdzony Bank wystąpił do Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim I Wydział Cywilny z pozwem o wydanie nakazu zapłaty przeciwko E. K. (1). W sprawie został wydany nakaz zapłaty (I C 742/17).

W dniu 21 października 2015 roku w oddziale (...) im. (...) przy ul. (...) w P. oskarżona zawarła umowę pożyczki (nr (...)) w wysokości 41.000,00 złotych posługując się danymi osobowymi E. K. (1) i dowodem osobistym nr (...) wydanym na jej nazwisko. Oskarżona przedłożyła również podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach, na którym w miejscu przeznaczonym na podpis pracodawcy widniało nazwisko M. L., a informacje na temat okresu zatrudnienia i wysokości wynagrodzenia były nieprawdziwe. Uzyskane wskutek zawarcia umowy pożyczki środki przekazane zostały na rachunek członka (...) im. (...) o nr (...), a po dokonaniu operacji na tym rachunku w dniu 21 października 2015 roku pozostałe środki uzyskane z pożyczki w wysokości 16.450,00 złotych wypłacone zostały przez oskarżoną bezpośrednio w kasie oddziału. Pożyczka nie została spłacona.

W dniach 22 czerwca 2015 roku, 27 lipca 2015 roku oraz 1 października 2015 roku oskarżona zawarła z firmą (...) sp. z o.o. umowy o pożyczki w formie elektronicznej, za pośrednictwem Internetu. W celu zawarcia ww. umów oskarżona wykorzystwała dane osobowe E. K. (1) i posłużyła się wydanym na jej nazwisko dowodem osobistym nr (...). Pierwsza z pożyczek (nr (...)) udzielona została oskarżonej w dniu 22 czerwca 2015 roku w kwocie 1.600,00 złotych na okres 30 dni i została spłacona w całości w dniu 22 lipca 2015 roku z rachunku bankowego nr (...). Kolejnej pożyczki (nr (...)) udzielono oskarżonej w dniu 27 lipca 2015 roku, także w kwocie 1.600,00 złotych na okres 30 dni, jednak w dniu 29 lipca 2015 roku oskarżona zawnioskowała o dodatkową kwotę w wysokości 1.000,00 złotych, która została jej przyznana i przelana na wskazane we wniosku rachunek bankowy. Pożyczka spłacona została w całości, płatności dokonano w dwóch przelewach – pierwszym w dniu 24 września 2015 roku w wysokości 2.958,00 złotych z rachunku bankowego numer (...) oraz drugim – w dniu 25 września 2015 roku w wysokości 50,00 złotych, dokonanym w kasie banku (...). Trzecia pożyczka (nr (...)) udzielona została oskarżonej w dniu 1 października 2015 roku w kwocie 1.600,00 złotych na okres 30 dni, jednak w dniu 2 października 2015 roku zawnioskowała ona o dodatkową kwotę 1.400,00 złotych, która została jej przyznana i przelana na wskazany rachunek bankowy – łączna kwota pożyczki wyniosła 3.000,00 złotych. Termin spłaty pożyczki upłynął w dniu 31 października 2015 roku, jednakże nie została ona spłacona przez oskarżoną. Wskazane powyżej kwoty pożyczek przelane zostały na rachunek bankowy wskazany przez oskarżoną, tj. rachunek nr (...).

W dniu 3 lutego 2016 roku o godzinie 10:30 oskarżona drogą telefoniczną złożyła w Biurze O. Klienta firmy (...) S.A. wniosek o pożyczkę w wysokości 5.000,00 złotych posługując się danymi osobowymi E. K. (1) oraz wydanym na jej nazwisko dowodem osobistym nr (...). Wniosek (nr (...)) rozpatrzony został pozytywnie do kwoty 2500,00 złotych i w dniu 8 lutego 2016 roku oskarżona za pośrednictwem kuriera firmy (...) podpisała umowę o pożyczkę w wysokości 2.500,00 złotych płatną w 14 miesięcznych ratach. Pośredniczący pracownik firmy kurierskiej dokonał sprawdzenia dokumentu tożsamości, na który zawierana jest umowa. Wobec braku spłaty pożyczki przez oskarżoną umowa została wypowiedziana z dniem 6 maja 2016 roku, a w dniu 30 maja 2016 roku skierowano sprawę na drogę postępowania sądowego. W dniu 11.05.2017r. zapadł wyrok Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim zasądzający należność od W. A. (1).

W dniu 6 maja 2016 roku oskarżona udała się do placówki firmy (...) Sp. z o.o. mieszczącej się przy ul. (...) w P., gdzie złożyła wniosek o udzielenie pożyczki. Na umowie pożyczki nr (...) oskarżona w miejscu przewidzianym na podpis pożyczkobiorcy podpisała się własnoręcznie fałszując podpis E. K. (1) oraz przedłożyła pracownikowi placówki dowód osobisty nr (...) wydany na nazwisko E. K. (1), wprowadzając go tym samym w błąd co do swojej tożsamości. Ponadto oskarżona w celu udokumentowania osiągniętych dochodów przedłożyła podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia, wystawione przez M. L. – rzekomego pracownika działu kadr firmy (...) S.A. Zaświadczenie wzbudziło podejrzenia u pracowników placówki, wobec czego skontaktowano się z ww. firmą, gdzie uzyskano informację, że osoba podpisana na zaświadczeniu jako uprawniona do jego wystawienia nigdy w niej nie pracowała. W związku z powyższym pomimo zawarcia z podającą się za E. K. (1) oskarżoną umowy pożyczki na kwotę 2.700,00 złotych, kwota pożyczki nigdy nie została oskarżonej wypłacona.

W dniu 12 maja 2016 roku około godziny 14:00 oskarżona udała się do placówki firmy (...) sp. z o.o. przy ul. (...) w P.. Tam podając się za E. K. (1) i dysponując wydanym na to nazwisko dowodem osobistym nr (...). Oskarżona złożyła wniosek o pożyczkę w wysokości 3.000,00 złotych, podpisując się pod nim nazwiskiem E. K. (1) i przedkładając podrobione zaświadczenie o wysokości zarobków E. K. (1) w firmie (...) S.A. z siedzibą w R. z dnia 10 maja 2016 roku (na którym w miejscu przeznaczonym na podpis pracodawcy widniało nazwisko M. L.) oraz wyciąg z konta bankowego założonego w banku (...) na nazwisko E. K. (1). Weryfikacja złożonego przez oskarżoną wniosku wzbudziła wątpliwości pracowników co do prawdziwości przedłożonych dokumentów, w konsekwencji czego zawiadomili oni Policję o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez oskarżoną jednocześnie starając się nie dopuścić do opuszczenia przez nią placówki przed przyjazdem funkcjonariuszy Policji, którzy na miejsce zdarzenia dotarli około godziny 15:20. Dokument tożsamości, którym posługiwała się oskarżona został zweryfikowany w Policijnej Bazie Informatycznej, gdzie widnieje jako utracony w wyniku przestępstwa. Oskarżona została zatrzymana i doprowadzona na Komisariat Policji P. w P., gdzie okazała należąca do niej legitymację rencisty wystawioną na nazwisko A. W..

Wskutek natychmiastowej reakcji pracowników firmy (...) firma nie poniosła strat materialnych, nie doszło bowiem do wypłaty środków pieniężnych.

Oskarżona W. A. (2), urodziła się (...) w D.. Jest wdową i matką dwojga dorosłych dzieci. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Uzyskała wykształcenie średnie. Brak wyuczonego zawodu. Aktualnie nie pracuje, nie jest zarejestrowana jako bezrobotna. Nie posiada majątku.

Oskarżona nie cierpi na żadną chorobę psychiczną. Jej sprawność umysłowa mieści się jednak na poziomie górnej granicy upośledzenia umysłowego lekkiego stopnia. Stwierdzono u niej zaburzenia osobowości uwarunkowane wieloczynnikowo – zaburzenia lękowe i depresyjne oraz skłonność do zaburzeń dysocjacyjnych na podłożu zaburzeń adaptacyjnych. Możliwość intelektualnej kontroli swojego postępowania jest u niej nieco obniżona. Nie potrafi wyciągać wniosków z przeszłych doświadczeń, nie uczy się na błędach. W okresie objętym zarzutami miała w pełni zachowana poczytalność. Potrafi prawidłowo ocenić szkodliwość społeczną czynów.

Oskarżona była karana uprzednio sędownie za przestępstwo. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim z dnia 21 stycznia 2012 roku (sygn. akt III K 289/11) została skazana za czyny z art. 286 k.k. i na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86§1 k.k. i art. 72§2 k.k. Sąd wymierzył jej karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz obowiązek naprawienia szkody w terminie 4 lat, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

- częściowo wyjaśnień oskarżonej W. A. (1) (k. 37-40, 67-71, 122-124, 217-222, 266 akt oraz k. 102-103 akt III K 90/17)

- zeznań świadków E. K. (1) (k. 47-48, 222-224, 304-305 oraz k. 4-5 akt III K 90/17), M. D. (k. 264-265, 50-52 oraz k. 43-44 akt III K 90/17), J. D. (265 oraz k. 24-25 akt III K 90/17), K. Ś. (k. 1-2. 265-266), E. Z. (1), (k. 266 oraz k. 30-31 akt III K 90/17), E. Ż. (k. 280-282), M. I. (k. 282), A. K. (k.304), A. B. (1) (k. 388-389)

- zeznań świadków uznanych za ujawnione bez ich odczytywania na rozprawie w dniu 29 grudnia 2017 roku: A. B. (2) (k. 93-94), P. S. (k. 112-114), B. K. (k. 141-142)

- opinii sądowo-psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów: M. Z. i E. P. oraz biegłego psychologa – H. N. (k. 189-192)

- opinii z zakresu kryminalistycznych badań dokumentów sporządzonej przez biegłego M. P. (k. 88-96)

- dokumentów uznanych ujawnione bez ich odczytywania na rozprawie w dniu 29 grudnia 2017 roku:

z akt sprawy o sygn. III K 818/16: notatka urzędowa (k.5), protokół zatrzymania osoby (k.6-7), wniosek o pożyczkę (k.8), protokół zatrzymania rzeczy z zał. (k. 11-14), karta karna (27-29), pismo (...) S.A. (k.30), postanowienie o przedłużeniu dochodzenia (k.81), pismo od (...) Sp. z o.o (k. 82-83), pismo od (...) S.A. (k. 84), pismo od (...) z zał. (k. 109-111), wyrok Sądu Rejonowego w Grodzisku Wlkp. z dnia 12 stycznia 2012r. o sygn.. akt: II K 289/11 (k. 169-170), pismo Sądu Rejonowego w Grodzisku Wlkp. z dnia 5 października 2016r. (k.171-173), informacja z K. (k.215). pełnomocnictwo substytucyjne obrońcy (k. 216), pismo z Urzędu Miejskiego Gminy R. (k. 228), pismo KP w R. (k. 238), pismo (...) Finanse Sp. z o.o. (k. 334-335), wiadomość e-mail ze skanem pisma (...) (k. 336-337), pismo od (...) Sp. z o.o. (k. 341), pismo od (...) (k. 344), pismo od (...) Sp. z o.o. (k.348), pisma od (...) (k.350-553), pismo od (...) S.A. (k. 354), pismo od (...) S.A. - zgłoszenie pełnomocnika (k. 356), pismo od (...) Sp. z o.o. (k.361-362), pismo od (...) (k. 363-364), pismo od (...) S.A. (k. 365)

z akt sprawy III K 90/17: notatki urzędowej z dnia 11 grudnia 2015r. (k. 1), zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z załącznikami (k.2-5), dokumenty z dostępu do konta on-line E. K. (k. 6-9), wezwanie do zapłaty (...) (k.10), zawiadomienie o zaciągnięciu kredytu E. K. (k. 11), zaświadczenie o utracie dowodu osobistego (k.12-14), raport z P4 Sp. z o.o. (k.34-35), pismo T-mobile Polska (k. 36), (...) S.A. (k. 37), postanowienie o przedłużeniu

okresu dochodzenia (k. 38), pismo prokuratora (k.39-40), postanowienie o przedłużeniu okresu dochodzenia (k. 41), zaświadczenie o wynagrodzeniu z firmy (...) S.A. (k. 45-46), postanowienie o przeszukaniu (k. 47-48), protokół przeszukania (49-50), spis i opis rzeczy (51-52), pisma (...) S.A. (k.53), umowa rachunku bankowego (k.54-55), wydruki (k. 56-60), zestawienie operacji Bank (...) (k.61), pismo (...) Bank (...) S.A. (k. 62), zaświadczenie o zarobkach (k.63), pismo do (...) S.A. (k.64), polecenie przelewu (k. 65), umowa pożyczki (k.66), wezwania do zapłaty (k.67-69), Pismo (...) (k.70), wezwanie do zapłaty (k. 71), umowa ratalnej pożyczki gotówkowej (k.72), kserokopia dowodu osobistego E. K. (1) (k. 75), wyciąg z rachunku bankowego (k. 76), notatka urzędowa (k.77), Wezwanie na przesłuchanie (k. 78), pisma KP R. (k.79-81), protokół pobrania materiału porównawczego W. A. (1) z załącznikiem (k. 82-83), postanowienie o powołaniu biegłego (k. 84-85), postanowienie o przedłużeniu okresu dochodzenia (k. 86-87), opinia z badań dokumentów (k. 88-96), karta karna (k. 104-106), notatka urzędowa z wywiadu dot. podejrzanego (k. 107) oświadczenie o działaniu w charakterze oskarżyciela posiłkowego (...) z załącznikami (k.134-137), pismo Poczty Polskiej ws. Reklamacji (k. 147), oświadczenie o działaniu w charakterze oskarżyciela posiłkowego (...) S.A. z załącznikami (k. 153-162), oświadczenie o działaniu w charakterze oskarżyciela posiłkowego (...) z załącznikami (k.163-166), pismo (...) dot. adresu do korespondencji z załącznikami (k.175-182), pełnomocnictwo do reprezentowania Banku (...) S.A. (k.183-185), oświadczenie o działaniu w charakterze oskarżyciela posiłkowego Banku (...) S.A. (k.186), pismo (...) dot. adresu do korespondencji z załącznikami (k. 190-196)

Oskarżona W. A. (2) początkowo – w postępowaniu przygotowawczym w całości przyznała się po popełnienia zarzucanych jej czynów, wskazując na swój wyłączny udział w przedmiotowych zdarzeniach. W toku postępowania sądowego de facto również przyznała się w całości do przestępstw jej zarzucanych, wskazywała jednak na ścisłą współpracę w tym zakresie z E. K. (1). Oskarżona złożyła obszernie wyjaśnienia, w których przyznała się do zawarcia umów o pożyczki, w wysokościach wskazanych w akcie oskarżenia, z firmami: Bankiem (...) Spółka Akcyjna, firmą (...) sp. z o.o., (...) im. (...), Bankiem (...) S.A., (...), firmą (...) oraz firmą (...). Wyjaśniła, że ww. umowy zawierała w porozumieniu z E. K. (1), podając się za nią i posługując się jej danymi osobowymi, dowodem osobistym nr (...) wydanym na nazwisko E. K. (1) (który od niej otrzymała) oraz podrobionymi zaświadczeniami o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia, a ponadto składając własnoręcznie na umowach o pożyczki, w miejscu przewidzianym na podpis pożyczkobiorcy, sfalszowany podpis E. K. (1).

Wyjaśnieniom powyższym sąd co do zasady dał wiarę. Oskarżona nie kwestionowała bowiem swojego udziału w przedmiotowych zdarzeniach, nie przerzucała odpowiedzialności na E. K. (1) a jedynie wskazywała na ścisłą z nią współpracę. Wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym a w szczególności korespondują z zeznaniami osób, które wskazywały na częstą obecność E. K. (2) w miejscu zamieszkania oskarżonej. Sama E. K. (1) zresztą nie zaprzeczała takim kontaktom.

Osobisty kontakt z **E. K. (1)** na rozprawie utwierdził sąd o niewiarygodności jej zeznań w powyższym zakresie. Działania oskarżonej, mimo iż w wielu miejscach nielogiczne, należy – w ocenie sądu – tłumaczyć stwierdzonymi u niej zaburzeniami, wynikającymi z opinii sądowo – psychiatrycznej.

Co istotne, powyższe w żadnej mierze nie wyklucza możliwości przypisania oskarżonej winy za popełnienie czynów jej zarzucanych w niniejszym postępowaniu. Jej poczytalność nie była wyłączona ani ograniczona w żaden sposób. Udział oskarżonej – w świetle zgromadzonych dowodów nie budzi żadnych wątpliwości, niemniej udział w przedmiotowych zdarzeniach E. K. (2), której dotychczas nie postawiono zarzutów, winien być rozważony przez oskarżyciela publicznego. –

W ocenie Sądu na przymiot wiarygodności w pełni zasługują zeznania świadka **M. D.**, pracownika firmy (...) S.A. Świadek zeznała, że osoba o nazwisku M. L., której podpis i pieczęć widniała na kwestionowanych zaświadczeniach o zatrudnieniu i dochodach E. K. (1), nigdy nie była pracownikiem firmy (...) S.A. w R., a zaświadczenia nie zostały wydane przez tę firmę. Świadek podała również, iż w objętym wyrokiem okresie Świadek potwierdziła także liczne telefony pożyczkodawców z zapytaniem o zatrudnienie E. K. (1), w związku z zawieraniem na jej nazwisko umowami o pożyczki. Świadek nie posiadała natomiast wiedzy w zakresie zawieranych przez oskarżoną umów i jej kontaktów z E.

K. (1). Zeznania świadka były spójne i rzeczowe, znajdując poparcie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, a Sąd nie znalazł żadnych podstaw by odmówić im wiary.

Zdaniem Sądu zeznania świadka **J. D.** również uznać należało za wiarygodne, jednakże w ocenie Sądu nie przyczyniły się one znacznie do ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie. Świadek zeznała jedynie, że wyraziła zgodę na podawanie przez E. K. (1) jej adresu, jako adresu do korespondencji oraz wskazała, że w późniejszym czasie odbierała zaadresowane do E. K. (1) przesyłki. Świadek nie posiadała natomiast wiedzy co do kontaktów oskarżonej z E. K. (1) oraz zawieranych przez oskarżoną umów pożyczkowych.

Sąd nie doszukał się również żadnych podstaw dla których miałby pominąć zeznania świadka **E. Z. (2)**, jednakże podczas składania zeznań przed Sądem świadek przyznała, że nie pamięta szczegółów zdarzeń, co do których zeznawała w toku postępowania przygotowawczego. Wobec powyższego Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne, acz nie mające istotnego znaczenia dla sprawy.

Za częściowo wiarygodne Sąd uznał zeznania **E. Ż.** Świadek zeznała, iż E. K. (1) regularnie odwiedzała oskarżoną i podczas tych odwiedzin spędzały dużo czasu na dokonywaniu obliczeń i wypełnianiu różnego rodzaju dokumentów, dzwoniły także do instytucji bankowych i taki stan rzeczy trwał przez cały 2015 oraz połowę 2016 roku. Świadek podała również, że E. K. (1), za uprzednią zgodą J. D., całą swoją korespondencję kierowała jej adres z obawy przed mężem. W powyższym zakresie Sąd nie znalazł podstaw, aby zakwestionować spójne i logiczne zeznania świadka, które ponadto korespondują i wzajemnie uzupełniają się z zeznaniami złożonymi przez innych świadków.

Sąd dał wiarę również zeznaniom złożonym przez **M. I.** Świadek zeznała, iż E. K. (1) często przebywała w mieszkaniu oskarżonej, a ponadto dostarczyła jej wystawiony na swoje nazwisko dowód osobisty oraz zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), dodatkowo wskazując, że miało to miejsce jesienią 2015 roku. Zeznania świadka ocenić należało jako rzeczowe i logiczne, oraz spójne z zeznaniami złożonymi w niniejszym postępowaniu przez pozostałych świadków, a co za tym idzie nie sposób było odmówić im wiarygodności.

Sąd nie znalazł także podstaw aby odmówić wiarygodności zeznaniom A. K., która przed Sądem zeznała, iż E. K. (1) w 2015 roku często odwiedzała oskarżoną mając przy sobie nieznane jej dokumenty. Ponadto świadek wskazała, iż we wrześniu 2015 roku oskarżona przekazała E. K. (1) należący do niej dowód osobisty, teczkę z dokumentami oraz pieniądze, które zdaniem oskarżonej dotyczyły spraw kredytowych. Zeznania świadka w pełni korespondują więc ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd dał wiarę zeznaniom **A. B. (1)**, które wraz z zeznaniami pozostałych świadków wzajemnie się uzupełniają, pozostając przy tym rzeczowymi, logicznymi i konkretnymi. Świadek zeznał, iż oskarżona wraz z E. K. (1) widywały się regularnie, a przedmiotem ich rozmów bywały pożyczki. Ponadto świadek zeznał, iż podczas jednego ze spotkań pokrzywdzona przekazała W. A. (1) gotówkę pochodzącą z pożyczki zaciągniętej w (...), a podczas innego – korespondencję z banku.

Sąd nie doszukał się również żadnych podstaw dla których miałby pominąć zeznania świadka **Klaudyny Śniegoń** – pracownika firmy (...). Świadek w sposób szczegółowy opisała okoliczności dotyczące złożenia przez oskarżoną wniosku o udzielenie pożyczki, posługując się danymi osobowymi E. K. (1) oraz dokumentami wystawionymi na jej nazwisko, a także zatrzymania oskarżonej przez funkcjonariuszy Policji. Zeznania te były logiczne, spójne i szczegółowe oraz znajdowały potwierdzenie w zgromadzonych w toku postępowania dokumentach.

Zdaniem Sądu na przymiot wiarygodności w pełni zasługują również zeznania **A. B. (2)**, która zeznała na okoliczność telefonicznego zawarcia umowy o pożyczkę na dane osobowe E. K. (1). Zeznania świadka są spójne, logiczne, konsekwentne, zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Sąd zaniechał przesłuchania świadka na rozprawie poprzestając na zeznaniach złożonych w toku postępowania przygotowawczego, bowiem tak wnosił pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, a obrońca oskarżonej wyraził na to zgodę.

Podobnie Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania świadka **P. S.** Świadek zeznał na okoliczność wzięcia pożyczki w firmie (...) Sp. z o.o. przez osobę posługującą się danymi osobowymi E. K. (1). Zeznania świadka pozostają rzeczowe, spójne, konsekwentne oraz zgodne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z dokumentacją obejmującą tę umowę oraz warunki jej zawarcia. Ponadto, tak jak w przypadku świadka A. B. (2), Sąd zaniechał przesłuchania świadka na rozprawie poprzestając na zeznaniach złożonych w toku postępowania przygotowawczego, bowiem tak wnosił pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, a obrońca oskarżonej wyraził na to zgodę.

Zdaniem Sądu zarówno opinia sądowo-psychiatryczna sporządzona przez biegłych lekarzy psychiatrów: M. Z. i E. P. oraz biegłego psychologa – H. N., jak i opinia z zakresu kryminalistycznych badań dokumentów sporządzona przez biegłego M. P. były wiarygodne w całości i przydatne dla potrzeb postępowania. Zostały sporządzone przez biegłych mających długoletnie doświadczenie zawodowe, do których poziomu merytorycznego Sąd nie miał zastrzeżeń. Z opinii sądowo-psychiatrycznej wynika, że poziom sprawności intelektualnej oskarżonej kształtuje się na poziomie górnej granicy upośledzenia umysłowego lekkiego, jednak nie miało to wpływu na kierowanie swym zachowaniem i rozumieniem jego znaczenia w chwili popełniania zarzucanych jej czynów. Natomiast z opinii z zakresu kryminalistycznych badań dokumentów wynika, iż wszystkie kwestionowane podpisy na nazwisko E. K. (1) sporządzone zostały przez W. A. (2), jednakże na dokumentach poddanych badaniu znajdowały się również zapisy, które sporządzone zostały przez jedną osobę, inną niż oskarżona. Wnioski ze sporządzonych opinii były logiczne, zgodne z zasadami wiedzy, zostały też w należyty i szczegółowy sposób uzasadnione, a żadna ze stron nie złożyła wniosku o bezpośrednie przesłuchanie biegłych na rozprawie.

W ocenie Sądu wiarygodne są także dowody w postaci dokumentów zgromadzonych w toku postępowania. Ich autentyczność oraz wartość dowodowa nie budziły wątpliwości, zostały one sporządzone przez właściwe organy i podmioty w granicach ich kompetencji oraz w przepisanej prawem formie. Sąd nie znalazł żadnych podstaw do podważenia ich autentyczności czy też prawdziwości zawartych w nich twierdzeń. Dokumenty te nie były także kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron procesowych.

Sąd zważył co następuje:

W. A. (2) została oskarżona o to, że:

I. W dniu 12 maja 2016 roku w P. wykorzystując dane osobowe E. K. (1), bez jej wiedzy i zgody, posłużyła się utraconym dokumentem w postaci dowodu osobistego o nr: A. (...) wydanego na nazwisko E. K. (1), przy złożeniu wniosku o pożyczkę w (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., czym usiłowała doprowadzić firmę pożyczkową (...) sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.000,00 złotych, poprzez wprowadzenie w błąd co do tożsamości osoby składającej wniosek o pożyczkę przedkładając jednocześnie podrobione zaświadczenie o wysokości zarobków z dnia 10 maja 2016 roku, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na reakcję pracowników (...)

tj. przestępstwo z art. 297§1 k.k. i art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. i art. 275§1 k.k. w zw. z art. 11§1 k.k.

II. w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem w dniach 22 czerwca, 27 lipca oraz 1 października 2015 roku w P., wykorzystując dane osobowe E. K. (1), bez jej wiedzy i zgody posłużyła się utraconym dokumentem w postaci dowodu osobistego o nr: A. (...) wydanego na nazwisko E. K. (1), przy złożeniu wniosku o pożyczkę w (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., po czym zawarła analogicznie pożyczki o nr: (...) na kwotę 1.600,00 złotych, (...) na kwotę 2.600,00 złotych których dokonała spłaty oraz (...) na kwotę 3.000,00 złotych, której nie spłaciła w wyznaczonym terminie czym doprowadziła firmę pożyczkową (...) sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.000,00 złotych, poprzez wprowadzenie w błąd co do tożsamości osoby zawierającej umowy

tj. o przestępstwo z art. 286§1 k.k. i art. 190a §2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k

III. w dniu 3 lutego 2016 roku w P. wykorzystując dane osobowe E. K. (1), bez jej wiedzy i zgody, posłużyła się jej danymi osobowymi przy złożeniu wniosku o pożyczkę nr : (...) w (...) S.A. z siedzibą w W., a następnie w dniu

8 lutego 2016 roku posłużyła się utraconym dokumentem w postaci dowodu osobistego o nr: A. (...) wydanego na nazwisko E. K. (1), przy podpisaniu umowy pożyczki z (...) S.A., czym doprowadziła firmę pożyczkową do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.890,21 złotych poprzez wprowadzenie w błąd co do tożsamości osoby zawierającej umowę

tj. o przestępstwo z art. 286§1 k.k. i art. 190a§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

IV. w dniu 19 sierpnia 2015 roku w P. wykorzystując dane osobowe E. K. (1), bez jej wiedzy i zgody, posłużyła się utraconym dokumentem tożsamości w postaci dowodu osobistego o nr: A. (...) wydanego na nazwisko E. K. (1) przy złożeniu wniosku o pożyczkę nr (...) w (...) z siedzibą w J., a następnie przy podpisywaniu jej poprzez wprowadzenie w błąd co do tożsamości osoby zawierającej umowę pożyczki przedkładając jednocześnie podrobione zaświadczenie o wysokości zarobków z dnia 18 sierpnia 2015 roku, po otrzymaniu pożyczki w kwocie 65.000,00 złotych spłaciła ją w całości

tj. o przestępstwo z art. 297§1 k.k. i art. 286§ k.k. i art. 275§ k.k. w zw. z art.11§2 kk

V. w dniu 3 września 2015 roku przy ul. (...) w P. w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, posłużyła się dokumentem w postaci dowodu osobistego, seria i nr A. (...), stwierdzającym tożsamość innej osoby, tj. E. K. (1) i podpisała się na umowie pożyczki ratalnej nr (...) imieniem i nazwiskiem (...) w miejscu wyznaczonym na podpis pożyczkobiorcy, wprowadzając tym samym w błąd pracownika (...) sp. z o.o. co do tożsamości osoby zawierającej kredyt, czym doprowadziła (...) sp. zo.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielenie jej pożyczki w kwocie 2.500 zł, czym działała na szkodę (...) sp. z o.o. i E. K. (1)

tj. o czyn z art. 286§1 k.k. i 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

VI. w dniu 9 września 2015 roku przy ul. (...) w P. w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania dla siebie pożyczki, po uprzednim podrobieniu w całości, w celu użycia za autentyczne, zaświadczenia dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania pożyczki, tj. o zatrudnieniu i osiągniętych zarobkach E. K. (1) w firmie (...) S.A.", przedłożyła je wraz z dowodem osobistym, seria i nr A. (...), stwierdzającym tożsamość innej osoby, tj. E. K. (1) oraz podpisała się na umowie kredytowej nr (...) imieniem i nazwiskiem (...) w miejscu wyznaczonym na podpis pożyczkobiorcy i wprowadziła w błąd uprawnionego do zawarcia umowy kredytowej pracownika (...) Bank (...) S.A. w P., co do okresu zatrudnienia i osiągniętych dochodów oraz tożsamości osoby zawierającej kredyt, doprowadzając Bank (...) Spółka Akcyjna do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielenie jej kredytu w kwocie 81 414, 14 zł, czym działała na szkodę wyżej wymienionego banku (...)

tj. o czyn z art. 286§1 k.k. i 297§1 k.k. i 270§1 k.k. i 275§k.k. w zw. z art. 11§ 2 k.k.

VII. w dniu 24 września 2015 roku przy ul. 5 stycznia 31 w W. w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania dla siebie pożyczki, po uprzednim podrobieniu w całości, w celu użycia za autentyczne, zaświadczenia dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania pożyczki, tj. o zatrudnieniu i osiągniętych zarobkach E. K. (1) w firmie (...) S.A.", przedłożyła je wraz z dowodem osobistym seria i numer A. (...), stwierdzającym tożsamość innej osoby tj. E. K. (1) oraz podpisała się na umowie pożyczki nr (...) imieniem i nazwiskiem (...) w miejscu wyznaczonym na podpis pożyczkobiorcy i wprowadziła w błąd uprawnionego do zawarcia umowy kredytowej pracownika Oddziału 1 Banku (...) S.A., co do okresu zatrudnienia i osiągniętych dochodów oraz tożsamości osoby zawierającej kredyt, doprowadzając (...) Kasy Oszczędnościowej Bank (...) Spółka Akcyjna do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielenie jej pożyczki w kwocie 8. 379, 30 zł, czym działała na szkodę wyżej wymienionego banku (...)

tj. o czyn z art. 286§1 k.k i 297 §1 k.k. i 270§1 k.k. i 275§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

VIII. w dniu 21 października 2015 roku przy ul. (...) w P. w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania dla siebie pożyczki, po uprzednim podrobieniu w całości, w celu użycia za autentyczne, oświadczenia

dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania pożyczki, tj. o zatrudnieniu i dochodzie E. K. (1) w firmie (...) S.A.”, przedłożyła je wraz z dowodem osobistym, seria i nr (...), stwierdzającym tożsamość innej osoby, tj. emilii K. oraz podpisała się na wnioskach o pożyczkę i na umowie pożyczki nr (...) imieniem i nazwiskiem (...) w miejscu wyznaczonym na podpis pożyczkobiorcy i wprowadziła w błąd uprawnionego do zawarcia umowy pożyczki pracownika Oddziału (...), co do okresu zatrudnienia i osiągniętych dochodów oraz tożsamości osoby zawierającej pożyczkę, doprowadzając Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową im. F. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielenie jej pożyczki w kwocie 41 000 zł, czym działała na szkodę (...)

tj. o czyn z art. 286§1 k.k. i 297§1 k.k. i 270§1 k.k. i 275§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

IX. w dniu 6 maja 2016 roku w P. w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, posłużyła się dokumentem w postaci dowodu osobistego, seria i nr A. (...), stwierdzającym tożsamość innej osoby, tj. emilii K. i podpisała się na umowie pożyczki ratualnej nr (...) imieniem i nazwiskiem (...) w miejscu wyznaczonym na podpis pożyczkobiorcy, wprowadzając tym samym w błąd pracownika (...) Finanse sp. z o.o. co do tożsamości osoby zawierającej pożyczkę, czym doprowadziła (...)sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielenie jej pożyczki w kwocie 2.700 zł, czym działała na szkodę (...) sp. z o.o. i E. K. (1)

tj. o czyn z art. 286§1 k.k. i 270§1 k.k. i 275§1 k.k. w zw. z art. 11§ 2k.k.

Zgodnie z art. 286 § 1 k.k. podlega karze, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Podkreślić należy, iż ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w przypadku oszustwa, jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca podejmując działania musi mieć wyobrażenie pożądaną przez niego sytuacji, która stanowić ma rezultat jego zachowania. Powyższe ujęcie znamion strony podmiotowej wyklucza możliwość popełnienia oszustwa z zamiarem ewentualnym. Zamiar bezpośredni winien obejmować zarówno cel, jak i sam sposób działania zmierzający do zrealizowania tego celu. Sprawca musi chcieć takiego właśnie sposobu działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i cel ten musi stanowić punkt odniesienia każdego ze znamion przedmiotowych przestępstwa (por. wyrok SA w Lublinie z 21.02.1997 r., sygn. II AKa 4/97). Pojęcie korzyści majątkowej jest w wykładni prawa karnego rozumiane szeroko - jako aktualne i przyszłe rozporządzenie mieniem, osiągnięcie korzyści majątkowej w konkretnych okolicznościach, ogólne polepszenie sytuacji majątkowej. Dodać przy tym należy, iż zgodnie z art. 115 § 4 k.k. mianem korzyści majątkowej określa się nie tylko korzyść dla sprawcy, ale i dla innej osoby.

Poprzez „rozporządzenie mieniem” rozumieć należy natomiast wszelkie czynności prowadzące do zmiany stanu majątkowego, w szczególności zmiany we władaniu mieniem. Rozporządzenie mieniem może nastąpić we wszelkich formach przewidzianych przez przepisy prawa, a więc zarówno takich, które przyjmują postać czynności rozporządzających w rozumieniu prawa cywilnego, jak i takich, które sprowadzają się do czynności zobowiązujących lub czynności zobowiązująco-rozporządzających. Odnosząc się do pojęcia rozporządzenia mieniem Sąd Najwyższy stwierdził, że „rozporządzenie mieniem w rozumieniu art. 264 k.k. z 1932 r. nie oznacza jedynie dyspozycji o skutkach rzeczowych; wystarczy rozporządzenie o skutkach obligacyjnych” (Zbiór Orzeczeń Sądu Najwyższego Izby II Karnej 1932, nr 11, poz. 215). Należy mieć także na uwadze, że przepis art. 286 § 1 k.k. odnosi się wyłącznie do takich przypadków rozporządzenia mieniem, które można uznać za „niekorzystne”. Niekorzystne rozporządzenie mieniem nie powinno być utożsamiane z wyrządzeniem szkody. Rozporządzenie mieniem może być uznane za niekorzystne nie tylko z tego powodu, że sprawca doprowadzający inną osobę do rozporządzenia nie zamierza zwrócić przedmiotu rozporządzenia (mienia), lecz także z innych powodów. O niekorzystności rozporządzenia mieniem przesądza ocena rozporządzenia z punktu widzenia interesów osoby rozporządzającej lub innej osoby pokrzywdzonej. Ustawowe znamie „niekorzystnego rozporządzenia mieniem” zostaje spełnione wówczas, gdy sprawca działając w sposób opisany w art. 286 § 1 k.k. doprowadza inną osobę do takiego rozporządzenia mieniem, które jest niekorzystne z punktu

widzenia jej interesów (por. wyrok SN z dnia 30 sierpnia 2000 r., V KKN 267/00, wyrok SN z 21 sierpnia 2002 r., III KK 230/02).

Z kolei, przepis art. 297 § 1 k.k. penalizuje tzw. oszustwo gospodarcze, którego jedną z odmian jest oszustwo kredytowe, polegające na wyłudzeniu - w tym przypadku - kredytu przez przedłożenie fałszywych (a więc podrobionych bądź przerobionych), poświadczających nieprawdę bądź nierzetelnych dokumentów, albo nierzetelnych pisemnych oświadczeń dotyczących okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego. Zachowanie sprawcy ukierunkowane jest zatem na określony cel, którym w przypadku tego rodzaju oszustwa jest uzyskanie dla siebie, jak i dla kogo innego, kredytu, od banku lub jednostki organizacyjnej prowadzącej podobną działalność gospodarczą na podstawie ustawy albo od organu lub instytucji dysponujących środkami publicznymi. Przedmiotem ochrony przepisy art. 297 § 1 k.k. są nie tylko interesy majątkowe ww. instytucji, ale także prawidłowe funkcjonowanie omówionych wcześniej instrumentów gospodarczych. Należy także wskazać, iż za nierzetelne oświadczenie pisemne dotyczące okoliczności mających istotne znaczenie dla uzyskania kredytu uznaje się takie oświadczenie, bez którego kredyt nie zostałby w ogóle udzielony.

Określone w art. 275 § 1 k.k. przestępstwo polega natomiast na posługiwaniu się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby albo jej prawa majątkowe, lub przywłaszczeniu bądź kradzieży takiego dokumentu, a więc wejściu w jego posiadanie w sposób sprzeczny z obowiązującym prawem. Poprzez posługiwanie się cudzym dokumentem tożsamości rozumieć należy takie działania jak chociażby legitymowanie się takim dokumentem w przypadku kontroli lub w celu identyfikacji w wybranej placówce czy instytucji. Ponadto przestępstwo popełnia również ta osoba, która powołuje się na treść dowodu tożsamości osoby trzeciej posiadanego przy niej podczas kontroli. Znamiona przestępstwa zostają wyczerpane w każdej sytuacji, w której zostaną wykorzystane informacje z cudzego dokumentu. Przestępstwo to ma charakter powszechny, zaś dobrem chronionym jest pewność obrotu prawnego związana z funkcjonowaniem w nim dokumentów stwierdzających tożsamość albo prawa majątkowe. Kradzieży i przywłaszczenia dokumentu można dokonać tylko w zamiarze bezpośrednim, podobnie jak ma to miejsce w przypadku tych czynności skierowanych przeciwko mieniu. W odniesieniu do kradzieży dokumentów znajdują również zastosowanie uwagi dotyczące zwykłej kradzieży.

Przepis art. 270 § 1 k.k. penalizuje natomiast tzw. fałszerstwo materialne dokumentu, stojąc na straży publicznego zaufania do dokumentów, a ściślej mówiąc do ich autentyczności i rzetelności, co stanowi podstawowy warunek pewności obrotu prawnego. W orzecznictwie podkreśla się, że z podrobieniem dokumentu mamy do czynienia, gdy nie pochodzi od tej osoby, w imieniu której został sporządzony. Chodzi więc o nadanie jakiemuś przedmiotowi pozorów dokumentu w celu wywołania wrażenia, że zawarta w nim treść pochodzi od wymienionego w nim wystawcy. Ponadto dodać należy, że podrobieniem będzie także spreparowanie dokumentu w imieniu osoby istniejącej lub fikcyjnej, a nawet podpisanie autentycznego dokumentu cudzym nazwiskiem, chociażby za zgodą osoby zainteresowanej (por. wyrok SN z 25.10.1979 r., sygn. II KR 10/79). Podkreślić należy również, że alternatywne brzmienie treści tego przepisu penalizuje dwa rodzaje zachowań – zarówno samo podrobienie lub przerobienie dokumentu w celu użycia go za autentyczny, niezależnie od tego kto nim później się posłuży jak i użycie jako autentycznego takiego dokumentu. Dokonanie jednego z tych zachowań wyczerpuje znamiona art. 270 § 1 k.k., aczkolwiek możliwa jest też konfiguracja, w której osoba podrabiająca dokument jednocześnie osobiście się nim posługuje. Przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. może być popełnione wyłącznie w zamiarze bezpośrednim, warunkiem odpowiedzialności jest jednak świadomość, iż używany przedmiot jest dokumentem fałszywym, przy czym wystarczy, że sprawca godzi się z taką możliwością.

Podkreślenia wymaga także fakt, iż zgodnie z art. 115 § 14 k.k. Dokumentem jest przedmiot lub zapisany nośnik informacji. Konstytutywną cechą wszystkich dokumentów jest to, że z każdym z nich jest związane określone prawo albo ze względu na zawartą w nim treść stanowi on dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne. W świetle tejże definicji nie budzi wątpliwości, iż zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia niewątpliwie jest dokumentem w rozumieniu ww. przepisu.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszego postępowania, w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w toku postępowania, Sąd ustalił, iż oskarżona W. A. (2) działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną

osobą w okresie od czerwca 2015 roku do września 2016 roku dopuściła się szeregu przestępstw przeciwko mieniu, stypizowanych w art. 286§1, 297§1, 270§1 oraz 275§1 k.k., działając na szkodę instytucji udzielających kredytów.

Sąd bez cienia wątpliwości uznał, iż zebrany materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje na to, iż oskarżona oraz działająca z nią wspólnie i w porozumieniu E. K. (1), obejmowały świadomością i zamiarem bezpośrednim nie tylko to, że wprowadzały w błąd pracowników instytucji udzielających kredytów co do tożsamości pożyczkobiorcy / kredytobiorcy, a także jej rzekomej sytuacji finansowej, składając podrobione oświadczenia co do zatrudnienia i uzyskiwanych dochodów. O zaistnieniu współsprawstwa mówić można, gdy dwie lub więcej osób, działając razem, w porozumieniu, realizuje czyn zabroniony, przy czym owo porozumienie musi nastąpić przed lub w trakcie tej realizacji, natomiast jego forma jest całkowicie dowolna, a istotę wyczerpuje uzgodnienie popełnienia wspólnie przestępstwa. Należy mieć na uwadze, iż wykonuje czyn zabroniony wspólnie i w porozumieniu z inną także ten, kto nie biorąc osobiście udziału w czynności sprawczej tego czynu, swoim zachowaniem zapewnia realizację uzgodnionego z tą osobą wspólnego przestępczego zamachu (por. postanowienie SN z dnia 20.04.2004 roku, sygn. V KK 351/03). W ocenie Sądu należało więc uznać, iż oskarżona nie działała samodzielnie, o czym świadczy chociażby fakt, że zgodnie z opinią z zakresu kryminalistycznych badań dokumentów na dokumentach poddanych badaniu znajdowały się nie tylko zapisy dokonane przez W. A. (2) ale także zapisy, które sporządzone zostały przez jedną osobę, inną niż oskarżona. Ponadto ze spójnych i wzajemnie uzupełniających się zeznań świadków wynika, iż oskarżona regularnie kontaktowała się z E. K. (1), z którą wzajemnie się konsultowały, wypełniały różnego rodzaju zaświadczenia i dokumenty, a także dokonywały pomiędzy sobą rozliczeń związanych z zaciąganiem przez oskarżoną na nazwisko E. K. (1) zobowiązaniami.

Materiał dowodowy zezwolił Sądowi również na dokonanie modyfikacji ustalonej w zarzutach prawnej kwalifikacji dokonanych przez oskarżoną czynów, albowiem w obliczu zgromadzonego materiału dowodowego w niektórych punktach okazała się niewłaściwa.

W odniesieniu do zarzutów z punktów I i IV w ocenie Sądu kwalifikację prawną zarzucanych oskarżonej czynów należało rozszerzyć o zarzut popełnienia czynu zabronionego z art. 270 § 1 k.k., albowiem oskarżona świadomie podrobiła podpis E. K. (1) umieszczając go w miejscu przeznaczonym na podpis pożyczkobiorcy, celem wprowadzenia w błąd pracowników firm (...) oraz (...), a co za tym idzie jej działania wypełniały także znamiona czynu zabronionego stypizowanego we wskazanym powyżej przepisie. Ponadto Sąd uznał, iż w zakresie zarzutów z punktów II i III, za całkowicie bezpodstawne należało uznać zakwalifikowanie czynów popełnionych przez oskarżoną W. A. (2) jako przestępstwa z art. 190a § 2 k.k., tj. przestępstwa stalkingu. Sąd nie dopatrywał się w działaniu oskarżonej wypełnienia znamion ww. czynu zabronionego – trudno jest bowiem uznać, ażeby oskarżona podszywając się pod E. K. (1) z jednej strony działała na szkodę E. K. (1) podszywając się pod nią, a z drugiej strony działała z nią wspólnie i w porozumieniu. Wobec powyższego w ocenie Sądu zasadnym było zakwalifikowanie zarzucanych w ww. punktach czynów jako przestępstw z art. 286 § 1 k.k. Zdaniem Sądu również kwalifikację prawną zarzucanego oskarżonej w punkcie V czynu należało rozszerzyć o zarzut popełnienia czynu zabronionego z art. 275 § 1 k.k., bowiem dopuszczając się zarzucanego czynu oskarżona posłużyła się dowodem osobistym wystawionym na nazwisko E. K. (1) w celu wprowadzenia w błąd pracownika (...) Banku (...) S.A. co do tożsamości osoby zawierającej umowę pożyczki, a więc wyczerpując znamiona czynu z art., 275 § 1 k.k.

W świetle zgromadzonych dowodów nie budzi wątpliwości, że oskarżona W. A. (2) działała z zamiarem bezpośrednim, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci pieniędzy wypłacanych przez banki i innego rodzaju instytucje na podstawie zawieranych umów pożyczkowych, o których udzielenie oskarżona zabiegała. Jednocześnie wskazać należy, iż oskarżona miała pełną świadomość, że swym działaniem wprowadza pracowników pokrzywdzonych firm w błąd zarówno co do jej tożsamości, jak i możliwości i zamiaru wywiązania się z warunków zawieranych umów. Podkreślenia wymaga, że wprowadzenie w błąd oznacza, że sprawca swoimi zabiegami, tj. najczęściej podstępnie, doprowadza inną osobę do mylnego wyobrażenia o rzeczywistym stanie rzeczy, przy czym wystarczające jest każde, jakiegokolwiek działanie, które może doprowadzić do powstania błędnego wyobrażenia o rzeczywistości u osoby rozporządzającej mieniem. W tym miejscu warto także nadmienić, że dla przyjęcia realizacji przedmiotowych znamion występku z art. 286 § 1 k.k. wystarcza ustalenie, że w skutek wprowadzenia w błąd dochodzi do udzielenia kredytu o wyższym stopniu ryzyka niż ten, który istnieje w przekonaniu pokrzywdzonego (por. wyrok SA w Lublinie z 18.06.2002 r., sygn. II

Aka 343/2001). Wobec powyższego bezsprzecznym jest, iż oskarżona swym działaniem wyczerpała znamiona czynu zabronionego stypizowanego w art. 286 § 1 k.k.

W. A. (2) swym zachowaniem wyczerpała także znamiona czynu z art. 297 § 1 k.k. Składane przez nią fikcyjne zaświadczenia o zarobkach posiadają bowiem wszelkie cechy dokumentów podrobionych, oskarżona wraz z inną osobą nadały im jedynie pozory autentyczności w taki sposób, by wywierały wrażenie, że zostały sporządzone przez M. L. - uprawnionego pracownika firmy (...) S.A. którego sfalszowaną pieczętkę oraz podpis umieszczono pod zaświadczeniem o zatrudnieniu. (Sąd ustalił, że ww. osoba nigdy nie była pracownikiem tej firmy). Ponadto nie podlega wątpliwości, że dla kredytodawcy fakt zatrudnienia oraz otrzymywania w związku z tym zatrudnieniem wynagrodzenia w określonej wysokości stanowi istotną informację, od której uzależnia od swą decyzję w zakresie udzielenia bądź odmowy udzielenia klientowi kredytu czy pożyczki. Fakt ten rozstrzyga bowiem o kryterium stanu finansowego potencjalnego kredyto- bądź pożyczkobiorcy, a więc o fundamentalnej kwestii z punktu widzenia interesów banku, czy innej instytucji kredytowej. Oskarżona przedkładając podrobione zaświadczenia o zatrudnieniu nie tylko wprowadzała w błąd, ale także działała w celu doprowadzenia pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem.

Nie budzi również wątpliwości, że posługiwanie się przez oskarżoną fałszywymi zaświadczeniami o zatrudnieniu i dochodach w firmie (...) S.A. oraz składanie odrębnego, sfalszowanego podpisu E. K. (1) (niezależnie od jej zgody bądź jej braku) podczas zawierania każdej z objętych wyrokiem umów pożyczek, celem posłużenia się tymi dokumentami jako autentycznymi wypełnia wszystkie znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. Przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. można popełnić wyłącznie z zamiarem bezpośrednim, co oznacza, iż sprawca przestępstwa musi chcieć podrobić dokument właśnie po to by posłużyć się potem tym podrobionym dokumentem jako dokumentem autentycznym. Bezspornym jest także fakt, iż W. A. (2) wypełniając wraz z inną ustaloną osobą zaświadczenia o zatrudnieniu i uzyskiwanych zarobkach E. K. (1) uczyniła to z zamiarem bezpośrednim, w celu wielokrotnego posłużenia się nimi w celu zawarcia umów o pożyczki, nie mając przy tym uprawnień do wypisywania takiego dokumentu, ani także podpisywania się na nim nazwiskiem E. K. (1) oraz M. L. – rzekomego pracownika firmy (...) S.A., istnieniu którego w toku postępowania zaprzeczyli świadkowie.

Sąd dokonując kwalifikacji prawnej zarzucanych oskarżonej czynów nie mógł pominąć treści art. 275 § 1 k.k. Przedmiotem odpowiedzialności za przestępstwo z art. 275 § 1 k.k. jest bowiem posłużenie się cudzym dokumentem, czyli wykorzystanie go jako własnego, przy czym chodzi oczywiście o dokument z oryginalnymi wpisami stwierdzającymi tożsamość jego właściciela, a nie dokument podrobiony. Oskarżona podczas zaciągania każdego zobowiązania będącego przedmiotem niniejszego postępowania posługiwała się oryginalnym (nie przerobionym) dowodem osobistym wystawionym na dane osobowe E. K. (1), w celu wprowadzenia w błąd pracowników banków i instytucji kredytowych co do jej prawdziwej tożsamości. W ocenie Sądu za bezsprzeczne uznać należy, iż oskarżona posługiwała się cudzym dokumentem tożsamości w pełni świadomie i z premedytacją, oskarżona jest bowiem osobą dorosłą i niemożliwym jest, by korzystała z cudzego dowodu osobistego i przedstawiała się widniejącym na nim nazwiskiem całkowicie nieświadomie.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał oskarżoną za winną popełnienia zarzucanych jej czynów, przyjmując jednocześnie, iż czyny oskarżonej stanowiły ciąg przestępstw, w myśl art. 91 § 1 k.k. Zgodnie bowiem z powołanym powyżej przepisem ciąg przestępstw ma miejsce, jeżeli sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, **z wykorzystaniem takiej samej sposobności** dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw.

Wobec powyższego brzmienia art. 91 § 1 k.k. sąd przyjął, iż wszystkie zarzucone oskarżonej czyny zostały popełnione w warunkach wskazanych w powołanym przepisie (przy wykorzystaniu takiej samej sposobności) i za to wymierzył jedną karę – na podstawie przepisu stanowiącego podstawę jej wymiaru czyli w niniejszym przypadku art. 286 § 1 k.k.

Uznając sprawstwo i winę oskarżonej za udowodnioną, Sąd przystąpił do wymierzenia W. A. (1) adekwatnej do stopnia jej zawinienia i okoliczności sprawy kary.

Wymierzając oskarżonej karę Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k., a mianowicie dyrektywę dostosowania wymiaru kary do stopnia winy – w tym wypadku umyślnego działania oskarżonej i to w zamiarze bezpośrednim, dyrektywę społecznej szkodliwości czynu, która w niniejszej sprawie jest znaczna z uwagi na rodzaj i charakter naruszonego dobra – bezpieczeństwo mienia, wiarygodność dokumentów oraz bezpieczeństwo obrotu gospodarczego, dyrektywę prewencji indywidualnej - wymierzona oskarżonej kara ma wdrożyć ją do przestrzegania porządku prawnego i zapobiec popełnieniu podobnych czynów w przyszłości, a wreszcie dyrektywę prewencji ogólnej – z uwagi na nagminność popełniania przestępstw przeciwko mieniu, bezpieczeństwu obrotu gospodarczego oraz wiarygodności dokumentów, jak również znaczną społeczną szkodliwość tych przestępstw konieczne jest uświadomienie, iż takie zachowanie jak oskarżonego jest nieopłacalne i spotyka się z nieuchronną karą.

Ponadto wymierzając W. A. (1) karę Sąd miał na uwadze zarówno okoliczności zaostrzające jak i łagodzące jej wymiar. Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył przede wszystkim postawę oskarżonej, która przed Sądem przyznała się do zarzucanego jej czynu i poczuwała się do odpowiedzialności, a ponadto przedstawiła okoliczności popełnionego przestępstwa. Natomiast jako okoliczność zaostrzającą wymiar kary Sąd potraktował wcześniejszą karalność oskarżonej za przestępstwo, szczególnie zwracając uwagę na fakt, iż był to czyn tego samego rodzaju tj. przestępstwo przeciwko mieniu stypizowane w art. 286 k.k.(aczkolwiek nie za oszustwo kredytowe) za które wymierzono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Kierując się powyższym Sąd uznał za uzasadnione skorzystać z instytucji tzw. kary mieszanej przewidzianej w treści art.37 b kk i wymierzył oskarżonej W. A. (1) karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 2 (dwóch) lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

Zdaniem Sądu krótkoterminowa kara bezwzględnie pozbawienia wolności połączona z karą prac społecznych spełni wobec oskarżonej swe cele, pozwoli w pełni odczuć dolegliwości wynikające z orzeczonej kary.

W ocenie Sądu orzeczone kary są adekwatne do stopnia winy oskarżonej, a także realizują w stosunku do niej zarówno cele zapobiegawcze jak i wychowawcze. Zapobiegawczy sens wymierzonej kary pozbawienia wolności ma bowiem na celu odstraszenie sprawcy od ponownego wejścia na drogę przestępstwa, natomiast jej cel wychowawczy realizuje się poprzez kształtowanie postawy oskarżonej zarówno wobec własnego czynu, jak i przestępstwa w ogóle. Jednocześnie kary orzeczone wobec oskarżonej czynią zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełniają swoje zadania w zakresie prewencji generalnej, polegającej na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa.

W ocenie nie było potrzeby orzekania względem oskarżonej kary długoterminowego pozbawienia wolności, zważywszy przede wszystkim na jej wiek, właściwości osobiste oraz stwierdzone zaburzenia osobowości jak również jej postawę procesową.

Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał nadto oskarżoną do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- (...) Sp. z o.o. kwoty 3.000,00 (trzy tysiące) złotych,
- (...) Sp. z o.o. kwoty 2.500,00 (dwa tysiące pięćset) złotych,
- Banku (...) Spółka Akcyjna kwoty 81.414,14 (osiemdziesiąt jeden tysięcy czterysta czternaście złotych i czternaście groszy) złotych,
- Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im.F. S. w kwocie 41.000,00 (czterdzieści jeden tysięcy) złotych.

Zdaniem Sądu zasadnym jest by oskarżona wyrównała spowodowaną przez nią szkodę w mieniu pokrzywdzonych, także przez wzgląd na fakt, iż będzie to nie tylko element kompensacyjny, ale także wychowawczy wobec oskarżonej. W

przypadku dwóch pokrzywdzonych – (...) S.A. sąd odstąpił - w oparciu o treść art.415§1 kpk - od orzeczenia obowiązku naprawienia szkody w związku z tym, iż przedmiotowe roszczenia były przedmiotem postępowań cywilnych (k. 354 i 356 akt).

Na podstawie art. 624§1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżoną W. A. (2) od obowiązku zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania uznając, że oskarżona nie jest w stanie ich uiścić albowiem otrzymuje niewielkie wynagrodzenia i nie ma majątku, a zasądzenie ich byłoby niecelowe.

SSR Katarzyna Stolarek